

עת"א 57393/12/13 - מקדאד מקדאד, נגד משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 57393-12-13 מקדאד(אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
ואח'

בפני העותר כב' השופט יונתן אברהם
מקדאד מקדאד, ת.ז. 036312981
ע"י ב"כ עוה"ד מיקי חובה ומירב חורי
נגד המשיבים
1. משטרת ישראל
2. שירות בתי הסוהר

החלטה

העותר שפוט למאסר עולם קצוב ל- 33 שנים בגין רצח וניסיון לרצח, מאז 2002.

העותר מלין כנגד המלצת ועדת אסירי עולם מיום 27/10/13, אשר אומצה ביום 24/11/13 על ידי נציב שב"ס, לפיה אין
לאפשר לעותר יציאה לחופשות.

עיון בפרוטוקול ועדת אסירי עולם מן המועד הנ"ל מלמד, כי ההמלצה נומקה בכך שהעותר מסווג כשייך לארגון פשיעה
ועל כן לקטגוריה א' ולאסירים המסווגים כך, לא תינתנה חופשות על ידי הנציב אלא מטעמים מיוחדים או מנסיבות
הומניטריות.

נאמר כי הבקשה איננה לחופשה מיוחדת ועל כן אין בסמכות נציב לאשר אותה משום שהחוק אינו מאפשר יציאה של
אסיר המסווג כך, לחופשה רגילה, אלא לחופשה מיוחדת בלבד ומטעמים מיוחדים.

הועדה ממליצה אף נתנה דעתה להליך שיקום בו השתתף העותר וציינה כי ההתרשמות של גורמי הטיפול הייתה כי לא
נתרם באופן ממשי.

עוד ציינה הועדה כי לאחרונה ישנה יציבות יחסית בהתנהגותו. כמו כן, כי קיים חמ"ן שלילי שוטף בעניינו וכן עבירות
משמעת רבות וכל הנסיבות האחרונות יש בהן כדי להוות משקל שלילי אף לאישור חופשה מיוחדת.

כמו כן הונחה בפני הנציב חוות דעת פסיכולוגית אשר לפיה, על אף שהעותר השתתף בקורס טיפולי משמעותי והשקיע
בו רבות, עדיין קיים קושי בחשיפה אישית מעמיקה שלו, יש רושם כי הוא ממעיט מקשייו הפסיכולוגיים וההתנהגותיים, מה

שמקשה על זיהוי עומק התועלת שהפיק מהטיפול ושינוי הדפוסים הכותניים והתוקפניים שאפיינו אותו בעבר.

אותה חוות דעת המליצה כנראה שמשקל ההחלטה להוציאו לחופשה מבוסס על דיווחי התנהגותו בשטח ומידע מודיעיני.

כאמור, בעקבות המלצה שלילית זו, החליט הנציב שלא לאשר את החופשה.

במהלך הדיון טען ב"כ העותר כי המלצת הועדה וכן החלטת הנציב בעקבותיה מבוססים על שני אדנים.

האחד, שיוכו של העותר למשפחת פשע והשני, חומר מודיעיני כנגד העותר.

כמו כן התייחס ב"כ העותר לעמדת גורמי הטיפול וטען כי גורמי הטיפול ביססו עמדתם זו נוכח אי סיום קורס רצוף של יחב משך שנה שלמה, שעה שנכון להיום, מועד הדיון בעתירה, נותר לעותר להשלים חודש וחצי בקורס זה, ושעה שזו הפעם השנייה שהעותר מבצע קורס זה, שכן, בעבר הוא השתתף בקורס זה ועל כן אין לראות בחיסרון של חודש וחצי כדי להצדיק את עמדת גורמי הטיפול שהעותר לא נתרם מן הקורס משום שזה סיבוב שני שלו בקורס.

העותר טען גם כנגד חוות דעת פסיכולוגית מיום 02/04/13 שצורפה לכתב התשובה.

לטענת ב"כ העותר ראוי היה שתיערך חוות דעת עדכנית ולא להסתפק בחוות דעת מחודש אפריל. הוא גם טען שאין בחוות הדעת כשלעצמה כדי לשלול יציאת העותר לחופשה.

עוד טען כי למרות חוות הדעת הנ"ל, בית המשפט אישר חופשה לעותר לצורך חתונה וזו עברה ללא אירוע חריג.

אשר לשיוכו של העותר למשפחת פשע טען כי כשהגיע העותר לכלא שיטה הוא הוגדר כאסיר התראה ולא כשייך למשפחת פשע.

לטענתו, לא מצא אינדיקציה להסרת הגדרתו כאסיר התראה והגדרתו כשייך לארגון פשע והדבר מנוגד לנוהל 1/1004 של שב"ס המצריך, בטרם שינוי הגדרה, חוות דעת עדכנית של קמ"ן המחוז.

הוא טען על כן כי לא ברור מהיכן ולמה הוגדר כשייך לארגון פשע.

הוא התייחס גם לעבירות המשמעת, 21 במספר, והסכים כי מדובר בהמון הפרות אך כאשר בוחנים אותם על פני 13 שנים, הדבר נראה פחות חמור.

עוד היפנה למסמך משנת 2010, שם צוין בעניין העותר "**ללא חמ"ן שלילי**" וכן להמלצה משנת 2011 של מפקד כלא שיטה לאשר ביקור נוסף לאביו וגם שם צוין כי אין מניעה מודיעינית של העותר לצאת לחופשה.

עוד טען כי אין מידעים מודיעיניים שרואים את העותר כמשויך לארגון פשע ואין די באמירות כלליות אלא יש צורך במידע פרטני בעניין זה ספציפית לעותר.

בתשובה לטענות אלה השיבה ב"כ המשיבים כי הוצאה לחופשה של אסיר עולם, מפאת חומרת מעשיו, יוחדה להחלטת נציב ולאחר המלצה של ועדת מאסרי עולם וכן לאחר אבחון פסיכולוגי לצורך בחינת השאלה האם חלה פחיתת

במסוכנותו של אותו אסיר. היא הבהירה כי הטיפול הקודם של העותר בקבוצת יה"ב בשנת 2011 לא נמשך ברציפות והוא נפלט ממנו פעמיים.

רק בחודש 04/2013 החל מחדש השתתפותו באותה קבוצה טיפולית וברצף כפי הנדרש, אולם עדיין לא השלים את הטיפול.

גם האבחון הפסיכולוגי לא קובע שניתן להצביע על הפחתת מסוכנות, נכון למועד החלטת הנציב.

היא טענה כי לא נפל כל פגם בהחלטת הנציב ובהליך שהוביל אליה.

בעניין החמ"ן וסיווגו של העותר טענה, כי העותר מסווג בקטגוריה א' בשל היותו אסיר עולם וכי שיוכו לארגון פשיעה הינו שיוך מודיעיני ואין לו דבר וחצי דבר לעניין סיווגו לקטגוריה א' הנובעת מעצם היותו אסיר עולם.

שקלתי בכובד ראש את טיעוני הצדדים מכאן ומכאן ולא מצאתי מקום להתערב בהחלטת הנציב אשר שללה שילוב העותר בסבב חופשות או בחופשה ספציפית.

מדובר באסיר עולם אשר אמנם יצא לחופשה מיוחדת על פי החלטת בית משפט לצורך חתונת אחותו. ברם, נפסק לא אחת כי השיקולים הצריכים לצורך יציאה לחופשה מיוחדת הם שיקולים המקלים עם האסיר, שכן, מדובר בחופשה מיוחדת ואין אותם שיקולים חלים לגבי חופשה רגילה.

על כן אין ללמוד מאותה יציאה לעניין דנן העוסק בחופשה רגילה.

אין ממש בטענות ב"כ העותר שלפיהן מקורו של סיווג העותר הינו שגוי.

שיוך העותר למשפחת פשע נעשה במישור המודיעיני בלבד.

הגדרתו בקטגוריה א' נובעת ממעשה העבירה שביצע ולא כתוצאה ממידע מודיעיני כזה או אחר לעניין פעילותו הארגונית.

מכאן לעיקר.

העניין החשוב והעיקרי בהוצאת אסיר לחופשה הינה בחינת מסוכנותו.

מסכים אני לחלוטין, כפי העולה מן הדו"ח הפסיכולוגי, כי על מסוכנות אסיר יש ללמוד תחילה מאופי המעשים האסורים שביצע ובמקרה דנן מדובר בעבירה מן החמורות ביותר בספר החוקים.

השאלה שהיה על הועדה הממליצה לשקול ועל הנציב להכריע בה, הייתה האם חלה הפחתה במסוכנותו של העותר.

גורמי המודיעין שהיוו חלק מיושבי אותה ועדה, סברו, על יסוד החומר המודיעיני שהצטבר בעניינו של העותר והנפרס החל מתחילת שנת 2009 ועד לחודש 04/2013 (ישנו חומר נוסף מודיעיני לאחר מועד זה, אך אינו מתייחס ספציפית

לעותר. החומר עד למועד זה חלקו מתייחס ספציפית לעותר ולהתנהגותו), אשר עיון בו אכן מלמד על המשך מעורבותו של העותר בעניינים פליליים, כי לא חלה הפחתה במסוכנותו. לא מצאתי שמדובר המסקנה בלתי מבוססת.

גם הדו"ח הפסיכולוגי מלמד כי לא ניכרת בבירור הפחתה ממסוכנות העותר ויש קושי רב לדעת האם העמדה שמציג העותר היא עמדה אמיתית, אם לאו.

גם עמדת גורמי הטיפול הייתה, עובר למועד ההחלטה נשוא העתירה דנן, כי העותר לא נתרם במידה מספקת כדי הפחתת מסוכנותו לצורך חופשה.

אינני מקבל את הטענה של ב"כ העותר כי יש לבחון את עמדת גורמי הטיפול למועד הדיון בעתירה דווקא.

בית המשפט איננו גורם מינהלי האמון על קבלת החלטה למתן חופשה.

בית המשפט הוא גורם מבקר ומפקח הבוחן האם החלטה שניתנה במועד נתון (במקרה דנן החלטת הנציב מחודש 11/2013), חורגת ממתחם הסבירות או ניתנה בחוסר סמכות וכיו"ב.

על כן, עמדת הגורמים הטיפולים הייתה עמדה מתבקשת **עובר למועד מתן החלטת הנציב**, ואין לבחון את מצבו של העותר במועד כיום, לאחר שכבר ניתנה החלטת הנציב קודם לכן.

מכל הנימוקים שפירטתי לעיל, לא מצאתי פגם המצדיק התערבותי בהחלטת הנציב.

אשר על כן, אני דוחה את העתירה.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' אדר תשע"ד, 05 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.